

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

- หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)
- หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ผู้รักษาการตามกฎหมาย นายกรัฐมนตรี
- เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
 - ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
 - ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอนี้จากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง
 - ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง
 - อื่นๆ คือ ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๓
- วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔
- รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้
 - กฎกระทรวงการขอและการให้ความช่วยเหลือ การส่งเสริม หรือการสนับสนุนและคุณสมบัติของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือองค์การเอกชนที่มีสิทธิขอความช่วยเหลือ ส่งเสริม หรือสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๖
 - กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๖๒
 - ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศกำหนดองค์การเอกชนอื่น พ.ศ. ๒๕๖๐
 - ประกาศสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เรื่อง การกำหนดลักษณะของวิสาหกิจรายย่อย พ.ศ. ๒๕๖๓
- รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ) ไม่มี

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

- เพื่อแก้ปัญหาการขาดความสามารถในการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การผลิต การจัดการ การตลาดและการเงิน ที่ทำให้ไม่อาจแข่งขันกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ได้

(๒) เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากสภาพการณ์ปัจจุบันประเทศไทยต้องเปิดเสรีทางการลงทุน การบริการ และการค้า จึงทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสพภาวะที่ต้องแข่งขันกับกิจการค้าทำนองเดียวกันมากยิ่งขึ้นทั้งระดับภายในประเทศและระดับนานาชาติ

(๓) เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพัฒนากิจการให้เกิดความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ

(๔) เพื่อให้มีกระบวนการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน และมาตรการด้านสิทธิ และประโยชน์ที่เหมาะสม

(๕) เพื่อจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นศูนย์กลางประสานระบบการทำงานของส่วนราชการ องค์กรของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

(๑) เพื่อแก้ปัญหาการขาดความสามารถในการประกอบการ สร้างความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนากิจการของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม จึงได้กำหนดมาตรการคือ การจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสถานะเป็นนิติบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์ในการ

๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดประเภทและขนาดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

๒) กำหนดประเภทและขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สมควรได้รับการส่งเสริม

๓) เสนอแนะนโยบายและแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๔) ประสานและจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

๕) ประสานงานกับสถาบันการศึกษาในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้มีการจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๖) ศึกษาและจัดทำรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๗) บริหารกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๒) เพื่อให้มีกระบวนการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน และมาตรการด้านสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสม จึงได้กำหนดมาตรการ คือ

๑) การแก้ปัญหากฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SME มีการกำหนดคำนิยามที่แตกต่างกันออกไป กฎหมายจึงกำหนดกลุ่มเป้าหมายให้มีความชัดเจนโดยกำหนดความหมาย ลักษณะและขนาดของกิจการที่เข้าข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งได้จำแนกลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมออกเป็นสามกลุ่ม ประกอบด้วย วิสาหกิจขนาดกลาง วิสาหกิจขนาดย่อม และวิสาหกิจขนาดย่อย โดยหลักเกณฑ์ที่ใช้กำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะพิจารณาจากประเภทกิจการ รวมถึงเกณฑ์รายได้ต่อปีและจำนวนการจ้างงาน

๒) การมีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ อีกทั้งองค์ประกอบของคณะกรรมการจำนวน ๓๐ คน ที่มาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชน รวมทั้ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม โดยมีผู้ประกอบการ SME ในภูมิภาคทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคร่วมเป็นกรรมการด้วย

๓) การมีคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายบริหารงาน ควบคุม กำกับดูแลกิจการโดยทั่วไปและรับผิดชอบซึ่งกิจการของสำนักงานฯ มีองค์ประกอบจำนวน ๑๗ คน มาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งหน่วยงานภาครัฐ กรรมการภาคเอกชน รวมทั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีประธานกรรมการมาจากการแต่งตั้งของคณะกรรมการฯ

๔) การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วยเงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้เพื่อสมทบ ดอกผลหรือรายได้ของกองทุน และเงินอื่นที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุน อีกทั้ง ข้อดีของการจัดตั้งกองทุนคือ หากงบประมาณรายจ่ายประจำปีคงเหลือ สลว. ไม่ต้องส่งเงินคืนรัฐบาลแต่สามารถส่งคืนไปยังกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้

(๓) เพื่อจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นศูนย์กลาง ประสานระบบการทำงานของส่วนราชการ องค์กรของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน จึงได้กำหนดมาตรการ คือ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกำหนดให้สำนักงานจัดทำแผนปฏิบัติการฯ โดยประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง โดยคำนึงถึงผลการวิจัยและพัฒนา ตลอดจนสภาพความจำเป็นและเงื่อนไขด้านเศรษฐกิจและสังคมของปัญหาดังกล่าวที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจนั้นต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยอาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามความเหมาะสม

นอกจากนั้น ยังกำหนดให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่มีหน้าที่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการดังกล่าว รายงานผลการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ ต่อคณะกรรมการฯ อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง รวมทั้งจัดทำและรับรองสถิติข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมออกเผยแพร่ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งจัดทำรายงานสถานการณ์และแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีกฎกระทรวงกำหนดประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือองค์การเอกชนที่ต้องรายงานสถิติข้อมูลต่อส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ ที่มีหน้าที่ตามแผนปฏิบัติการฯ

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่อย่างไร

ไม่มี โดยพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ เป็นกฎหมายที่บัญญัติขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน และดำเนินมาตรการด้านสิทธิและประโยชน์ที่เหมาะสมแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

โดยที่จุดมุ่งหมายสำคัญในการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๓ คือ โดยที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศและมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมยังขาดความสามารถในการประกอบการทั้งทางด้าน

เทคโนโลยี การผลิต การจัดการ การตลาด และการเงิน ทำให้ไม่อาจแข่งขันกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ได้ และประกอบกับในสภาพการณ์ปัจจุบัน ประเทศไทยต้องเปิดเสรีทางการลงทุน การบริการ และการค้า จึงทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบภาวะที่ต้องแข่งขันกับกิจการค้าทำนองเดียวกันมากยิ่งขึ้น ทั้งระดับภายในประเทศและระดับนานาชาติ ดังนั้น เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพัฒนา กิจการให้เกิดความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงสมควรจัดให้มีกระบวนการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน และมาตรการด้านสิทธิและประโยชน์ ที่เหมาะสม นอกจากนี้ สมควรจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นศูนย์กลาง ประสานระบบการทำงานของส่วนราชการ องค์กรของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน

ต่อมาเพื่อความสอดคล้องกับพัฒนาการของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วนั้น เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยมีเหตุผลสำคัญ คือ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุน ผู้ประกอบการในสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรเพิ่มเติมให้มีการใช้รายได้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะของ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วย เพื่อให้การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกว้างขวางมากขึ้น แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เหมาะสม รวมทั้งแก้ไข เพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของ สสว. ในการประสานงานกับสถาบันการศึกษาเพื่อให้มีการถ่ายทอดความรู้และ เทคโนโลยีอันจะส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติ ส่งเสริมฯ จึงยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน แต่สมควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมให้ สามารถบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น (ดูข้อ ๒๔)

สำหรับความสอดคล้องกับพัฒนาการของเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วนั้น พระราชบัญญัติส่งเสริมฯ มีความสอดคล้องแล้ว โดยมีการวางระเบียบ กฎเกณฑ์ภายใน เพื่อรองรับการนำดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินงาน ขององค์กร

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

(๑) การกำหนดลักษณะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ชัดเจนช่วยให้ผู้ประกอบการทราบว่ากิจการ ของตนเองนั้นเข้าข่ายที่จะได้รับการส่งเสริม หรือสามารถยื่นคำขอรับความช่วยเหลือ การส่งเสริมและสนับสนุน จากกองทุนฯ ได้หรือไม่

(๒) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้พัฒนาความสามารถในการประกอบการ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การผลิต การจัดการ การตลาด และการเงิน จากการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนของรัฐ ผ่านทางกองทุนฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงมาตรการด้านสิทธิ และประโยชน์ต่างๆ ตามนโยบายและแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และแผนปฏิบัติการ ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อีกทั้งการได้รับประโยชน์จากศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อมที่มีทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๓) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้พัฒนาความสามารถในการแข่งขันให้มีความพร้อมต่อการ แข่งขันทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จากการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนของรัฐผ่านทางกองทุนฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงมาตรการด้านสิทธิ และประโยชน์ต่างๆ ตามนโยบายและแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และแผนปฏิบัติการ ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๔) ช่วยอำนวยความสะดวกให้กับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการติดต่อกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจาก สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการสร้างความร่วมมือและ ประสานการทำงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในและ ต่างประเทศ โดยดำเนินการผ่านศูนย์ให้บริการ SMEs ครอบคลุมในทุกจังหวัด

(๕) เข้าถึงข้อมูลรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนการดำเนินธุรกิจ เช่น ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถิติ การค้าระหว่างประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ดัชนีความเชื่อมั่นวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม จำนวนและการจ้างงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นต้น

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- เป็นอุปสรรคต่อการแข่งขันหรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
- เป็นการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบต่อสิ่งสำคัญ

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติขึ้นโดย มีเจตนารมณ์เพื่อสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งหมายรวมทั้งวิสาหกิจรายย่อยซึ่งมีขนาด เล็กมาก วิสาหกิจขนาดย่อม และวิสาหกิจขนาดกลาง สามารถพัฒนากิจการให้เกิดความเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ เป็นแหล่งการจ้างงานอันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดย นอกเหนือจากการกำหนดให้มีกระบวนการช่วยเหลือ ส่งเสริมหรือสนับสนุน และมีมาตรการด้านสิทธิประโยชน์ ที่เหมาะสมแล้ว ยังจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ขึ้นเพื่อให้เป็นศูนย์กลาง ประสานการทำงานของส่วนราชการ องค์กรของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น การมีกฎหมายดังกล่าวจึงช่วยลด อุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ในสังคม รวมทั้งช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของ SME หรือการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของ ประเทศ ซึ่งทำให้ GDP SME เพิ่มสูงขึ้นและส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของทั้งประเทศ

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร ไม่มี

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

(๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ มาตรา ๓๗ กำหนดให้ สสว. จัดทำ “แผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” โดยการประสานงานร่วมกับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องทั้งส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง และองค์การเอกชนด้วย ดังนั้น ที่ผ่านมา สสว. จึงได้มีการประสานงานร่วมกับหน่วยงานต่างๆ เช่น กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ เป็นต้น ในการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และ สสว. มีการกำหนดหน่วยงานในการดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการ ส่งเสริมฯ อย่างไรก็ตาม แม้ว่าหน่วยงานร่วมดังกล่าวจะเป็นผู้รับผิดชอบแผนงานหรือโครงการตามแผนปฏิบัติ

การส่งเสริม SME ในขณะเดียวกันยังสามารถที่จะจัดทำแผนหรือโครงการส่งเสริม SME ของหน่วยงานตน และขอให้สำนักงานประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมได้โดยตรง จึงเกิดความซ้ำซ้อนกัน

นอกจากนั้น ในปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ สสว. ได้ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานเจ้าภาพในการบูรณาการการจัดทำงบประมาณ การทำงานร่วมกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในงบประมาณที่เกี่ยวกับการส่งเสริม SME ซึ่งการเป็นเจ้าภาพดังกล่าว ได้ช่วยในการลดความซ้ำซ้อนในการใช้งบประมาณ และกำหนดทิศทางในการดำเนินการส่งเสริม SME ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน แต่ต่อมาในปี ๒๕๖๕ สสว. ไม่ได้เป็นหน่วยงานเจ้าภาพในการบูรณาการดังกล่าวแล้ว

แต่อย่างไรก็ตาม จากรายงานการประเมินผลการดำเนินโครงการภายใต้แผนบูรณาการด้านการส่งเสริม SME ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ ยังคงพบว่าโครงการของหน่วยงานดังกล่าวมีความซ้ำซ้อนกัน เช่น การอบรมด้านการตลาดออนไลน์ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ เป็นต้น ซึ่งสาเหตุสำคัญคือ สสว. ไม่มีบทบาทในการพิจารณาแผนงานโครงการส่งเสริม SME ของหน่วยงานต่างๆ ที่นำเสนอของงบประมาณจากสำนักงานประมาณ เห็นได้ชัดจากมาตรการส่งเสริม SME ต่างๆ ที่กระจายอยู่กับหน่วยงานของรัฐหลายๆ แห่ง ซึ่งอาจทำให้เกิดทิศทางและเป้าหมายการส่งเสริม SME ของประเทศไม่เกิดการบูรณาการอย่างที่ควรจะเป็น

(๒) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ มาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๓๔ (๑) กำหนดให้ สสว. มีอำนาจหน้าที่ให้ SME กู้ยืมเงินจากกองทุน เพื่อดำเนินการก่อตั้ง ปรับปรุง และพัฒนากิจการของ SME ให้มีประสิทธิภาพและขีดความสามารถเพิ่มขึ้น และมาตรา ๓๔ (๓) ให้เงินช่วยเหลือโดยการร่วมทุนกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่ในทางปฏิบัติ สสว. ยังขาดเครื่องมือในการประเมินและวิเคราะห์สินเชื่อเช่นธนาคารพาณิชย์ รวมทั้งที่ผ่านมา การติดตามและช่วยเหลือลูกหนี้ SME หลังจากได้รับเงินกู้หรือเงินร่วมลงทุนไปแล้วยังอาจจะยังมีระบบที่ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร โดย สสว. ได้ติดตามให้ลูกหนี้ SME ชำระหนี้ตามกฎหมาย

(๓) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ มาตรา ๑๖ (๔) กำหนดให้ สสว. มีหน้าที่จัดทำรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ และมาตรา ๔๐ ยังกำหนดให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ นำสถิติข้อมูลจัดทำขึ้นให้ สสว. เพื่อเก็บรวบรวมไว้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำนโยบายและแผนการส่งเสริม SME รวมถึงการจัดทำรายงานสถานการณ์และแผนปฏิบัติการส่งเสริม SME

อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมา การรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของ SME ในปัจจุบันยังขาดความชัดเจนทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รายงานข้อมูลสถิติ การกำหนดแบบรายละเอียดของสถิติที่ต้องรายงาน รวมถึงการกำหนดประเภทของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือองค์การเอกชนที่ต้องรายงานสถิติข้อมูล จากปัญหานี้ส่งผลให้ สสว. อาจได้รับข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์เพื่อใช้ในการวางแผนและตัดสินใจเชิงนโยบายในการส่งเสริมพัฒนาและให้ความช่วยเหลือ SME ยังไม่ครบถ้วน ซึ่งปัจจุบัน สสว. มีการประสานงานและได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่างๆ ในการให้ข้อมูลที่จำเป็นในการดำเนินงาน

(๔) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ มาตรา ๓๙ กำหนดให้ ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ดำเนินการตามแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

แต่ยังมีโครงการที่ดำเนินการ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับงบประมาณโดยตรงจากสำนักงานประมาณ ไม่ได้มีการขอผ่านทาง สสว. ทำให้หน่วยงานเหล่านี้ไม่ได้มีการรายงานผลการดำเนินงานมาให้ สสว. แม้จะเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SME ก็ตาม ขณะที่ สสว. เองก็ยังไม่ได้อำนาจกำหนดให้หน่วยงานดังกล่าว

ต้องรายงานผลการดำเนินงานและสนับสนุนข้อมูลเพื่อการประเมินผล มายัง สสว. ในทุกๆ ปี ด้วย ดังนั้น การติดตามประเมินผลการส่งเสริม SME ในอดีตที่ผ่านมาจึงเป็นในลักษณะการประเมินผลสัมฤทธิ์โครงการส่งเสริม SME ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของ สสว. เท่านั้น ไม่ได้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ภาพรวมของโครงการทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SME ทั้งประเทศเพื่อนำมาปรับปรุงและบูรณาการความช่วยเหลือให้สะท้อนกับความต้องการของ SME ที่แท้จริง

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

(๑) มีความสัมพันธ์ในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนิยามของ SME

- ข้อบังคับคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ แม้ไม่ได้มีการกำหนดคำนิยามของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้อย่างชัดเจนแต่หากพิจารณาจากเกณฑ์การช่วยเหลือ SME ในโครงการการสนับสนุนเงินทุนช่วยเหลือกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวพระราชรัฏฐ ซึ่งจะพิจารณาจากประเภทกิจการ จำนวนการจ้างงาน และมูลค่าสินทรัพย์ถาวร

- คำชี้แจงคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) กำหนดคำจำกัดความของ SME ไว้ว่า “วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) หมายถึง วิสาหกิจที่มีรายได้รวมไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาทต่อปี”

- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๓๐) พ.ศ. ๒๕๕๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๕๘๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราและยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๐๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ออกมาเพื่อยกเว้นและลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล โดยยกเว้นหากนิติบุคคลมีรายได้ไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาทลดอัตราภาษีร้อยละ ๑๕ สำหรับนิติบุคคลที่มีรายได้ ๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท หรือลดอัตราภาษีร้อยละ ๒๐ สำหรับนิติบุคคลที่มีรายได้เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ได้แก่

- บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบฯ ไม่เกิน ๕ ล้านบาท
- มีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการในรอบฯ ไม่เกิน ๓๐ ล้านบาท ต่อเนื่องกัน ตั้งแต่รอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ เป็นต้นมา

- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๒๘๔) เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจ สำหรับกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้กำหนดมาตรการส่งเสริมผู้ประกอบการ SME รายใหม่หรือที่เรียกว่า New Start-ups ในเขตพัฒนาเฉพาะกิจ (EEC) โดยยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ๕ รอบระยะเวลาบัญชี โดย SME ที่ได้ประโยชน์ ได้แก่

- จัดทะเบียนจัดตั้ง ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ และยื่นคำขออนุมัติเป็น New Start-ups ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

- สถานประกอบการตั้งอยู่ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจเท่านั้น (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา)
- มีทุนชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบฯ ไม่เกิน ๕ ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและการบริการในรอบฯ ไม่เกิน ๓๐ ล้าน
- มีรายได้จากการขายสินค้าและการให้บริการของกิจการที่ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของรายได้ทั้งหมดในรอบฯ

● พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๓๑) พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๖๙๒) พ.ศ. ๒๕๖๓ และประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ ๒๘๕) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อกำหนดการยกเว้นภาษีเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลสำหรับเงินได้เป็นจำนวนสองเท่าของรายจ่ายเท่าที่ได้จ่ายไปเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของบริษัทร่วมหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่น ได้กำหนดมาตรการส่งเสริมผู้ประกอบการ SME โดยหักรายจ่ายเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของ SME ได้ ๒ เท่า ซึ่งมีเงื่อนไข ดังนี้

- บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย มีสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) มากกว่า ๒๐๐ ล้านบาท และจ้างแรงงานมากกว่า ๒๐๐ คน สามารถหักรายจ่ายได้ ๒ เท่า ในเฉพาะกรณีที่ช่วยเหลือบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย มีสินทรัพย์ถาวร (ไม่รวมที่ดิน) น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านบาท และจ้างแรงงานน้อยกว่า ๒๐๐ คน

● ประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่เป็นธรรมเกี่ยวกับระยะเวลาการให้สินเชื่อการค้า (Credit Term) กรณีผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นผู้ขายสินค้าหรือบริการ ได้กำหนดคำนิยามไว้ว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)” หมายความว่า ผู้ประกอบการที่มีลักษณะกิจการ ดังต่อไปนี้

- การผลิตสินค้าซึ่งมีการจ้างงานไม่เกินสองร้อยคน หรือมีรายได้ต่อปีไม่เกิน ๕๐๐ ล้านบาท
- การให้บริการ กิจการค้าส่ง หรือกิจการค้าปลีกซึ่งมีการจ้างงานไม่เกิน ๑๐๐ คนหรือมีรายได้ต่อปีไม่เกิน ๓๐๐ ล้านบาท

(๒) มีความสัมพันธ์ในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการส่งเสริม SME

● กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- เสนอความเห็นเพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม
- ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาเครือข่ายองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากร การบริหารจัดการ การพัฒนาเทคโนโลยีและวิชาการ รวมทั้งกำกับดูแลติดตามและประเมินผลการให้บริการเพื่อการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม
- ดำเนินมาตรการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาสมรรถนะของอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรมสาขา

ต่างๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของกระทรวงอุตสาหกรรม และแผนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ

- กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดว่ากองบริหารมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มีหน้าที่และอำนาจส่งเสริม สนับสนุน ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ได้รับการรับรองตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดวัตถุประสงค์ของสำนักงานว่า ให้ส่งเสริมและสนับสนุนการยกระดับความสามารถด้านนวัตกรรมของเครือข่ายวิสาหกิจในสาขาอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ อันก่อให้เกิดระบบนวัตกรรมแห่งชาติที่เข้มแข็ง

- พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดลักษณะของการประกอบกิจการคือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการ และทางเทคนิคแก่การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม และช่วยให้การธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมนั้นได้รับบริการเกี่ยวกับการบริหาร การจัดการและทางเทคนิค

- พระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อประกอบธุรกิจอันเป็นการพัฒนา ส่งเสริม ช่วยเหลือ และสนับสนุนการจัดตั้ง การดำเนินงาน การขยายหรือการปรับปรุงวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยการให้สินเชื่อ ค่าประกัน ร่วมลงทุน ให้คำปรึกษา แนะนำ หรือให้บริการที่จำเป็นอื่น

- พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐจัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- เพื่อสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือเงินทุนและเพิ่มช่องทางการเข้าถึงแหล่งเงินทุนให้กับเอสเอ็มอีที่มีศักยภาพในการต่อยอดพัฒนาธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมและพัฒนาเอสเอ็มอีให้มีศักยภาพและขีดความสามารถสูงขึ้น
- เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานอื่นๆ ที่เป็นการแก้ไขปัญหาและพัฒนาเอสเอ็มอีตามที่คณะกรรมการบริหารพิจารณาเห็นสมควร

- พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้กรมส่งเสริมการเกษตรทำหน้าที่ส่งเสริมคณะบุคคล หรือชุมชนให้ประกอบกิจการในลักษณะของวิสาหกิจชุมชน ที่นำทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาผลิตเป็นสินค้า หรือบริการเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน อีกทั้งยังเพื่อพัฒนาบริการนั้นให้เติบโตเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อไปในอนาคต

- กระทรวงอุตสาหกรรมได้มีคำสั่งที่ ๑๕๓/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๔๒ ให้จัดตั้งสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อถ่ายโอนภารกิจการพัฒนาจากภาครัฐมาดำเนินการในรูปองค์กรสาธารณประโยชน์ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- สนับสนุนและประสานการดำเนินงานของสถาบันการศึกษาและสถาบันเฉพาะทางต่างๆ ที่เข้าร่วมเครือข่าย เพื่อการพัฒนาผู้ประกอบการและกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ประกอบการและบุคลากรที่ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในรูปแบบต่างๆ เช่น การฝึกอบรม การเรียนทางไกล การศึกษาด้วยตนเองจากสื่อ และอื่นๆ

- ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และกลุ่มวิสาหกิจ ด้านการปรึกษาแนะนำ การปรับปรุงกิจการ การตลาด การลงทุนและร่วมลงทุน การเชื่อมโยงธุรกิจ ตลอดจนการร่วมมือระหว่างภาคเอกชนเพื่อช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน
 - ศึกษาวิจัยทั้งในระดับจุลภาคและมหภาค และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการได้เข้าถึงข้อมูลที่ทันสมัยเชื่อถือได้ และนำไปปรับใช้ ทั้งในด้านการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและสื่อการถ่ายทอดความรู้
 - การปรับปรุงบริการ การจัดทำดัชนีชี้วัดความสามารถในการประกอบการ และการสนับสนุนด้านการเงินรับรองมาตรฐานวิชาชีพของบุคลากรที่ให้บริการแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือเป็นผู้ประเมินสถานประกอบการ
- พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานมีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน ให้ความช่วยเหลือ และพัฒนาวิสาหกิจเพื่อสังคมและกลุ่มกิจการเพื่อสังคมเพื่อเพิ่มความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้
- (๓) มีความสัมพันธ์ในด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกองทุนและการให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- พระราชบัญญัติบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๓๔ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ให้ได้รับสินเชื่อจากธนาคารและสถาบันการเงินเพิ่มขึ้น ให้ธนาคารและสถาบันการเงินมีความมั่นใจในการให้สินเชื่อ เร่งกระจายสินเชื่อไปยังผู้ประกอบการ SMEs และช่วยพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs ให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กฎหมายยังกำหนดหน้าที่ของ บสย. ให้ประกอบกิจการในลักษณะดังต่อไปนี้
 - ให้การค้าประกันสินเชื่อแก่การอุตสาหกรรมขนาดย่อม โอนสิทธิเรียกร้องเกี่ยวกับการค้าประกันสินเชื่อการอุตสาหกรรมขนาดย่อมให้แก่บุคคลอื่น หรือดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ทั้งนี้ การโอนสิทธิเรียกร้องให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด
 - ประกันซื้อ
 - ลงทุนหรือถือหุ้นในกิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับกิจการตามวัตถุประสงค์ของบริษัท โดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี
- พระราชบัญญัติธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดหน้าที่ของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (SME Bank) ให้มีหน้าที่ (มาตรา ๑๒) ดังต่อไปนี้
 - ให้กู้ยืมหรือร่วมให้กู้ยืมเงินแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีหรือไม่มีหลักประกันก็ได้
 - ร่วมลงทุนในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - ค้ำประกันหนี้
- กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ ดำเนินการเกี่ยวกับกองทุนตามแนวประชารัฐ ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยให้ความช่วยเหลือทางด้านสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยการใช้จ่ายเงินกองทุนจะกระทำได้เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน หรือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหารกองทุน หรือเป็นรายจ่ายอื่น

ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกองทุนโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ การใช้จ่ายเงินเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการบริหารกำหนด

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้ที่เรื่องและในประเด็นใด ไม่มี

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร ไม่มีการใช้ระบบอนุญาต และการให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจ แต่มีการกำหนดโทษทางอาญาตามมาตรา ๔๘ กรณีคณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ มีการเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณา แต่บุคคลนั้นไม่ปฏิบัติตามต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท อีกทั้งยังมีการใช้ระบบคณะกรรมการ รายละเอียดดังนี้

๑) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ มาตรา ๖ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย กรรมการภาคเอกชน ได้แก่ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสมาคมธนาคารไทย กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ ให้แต่งตั้งจากผู้แทนองค์การเอกชนจำนวนเจ็ดคน โดยในจำนวนนี้ ต้องเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อมในภูมิภาคอย่างน้อยสี่คน และในส่วนกลางอย่างน้อยหนึ่งคน

โดยมีอำนาจตามมาตรา ๑๑ เช่น กำหนดนโยบายและแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อเสนอขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรี และจัดให้มีการเผยแพร่รายงานดังกล่าวต่อสาธารณชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และกำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชนทั้งในและต่างประเทศ และองค์กรระหว่างประเทศในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ มาตรา ๑๘ ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย ประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์และนวัตกรรม) ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ

และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจำนวนสี่คนให้แต่งตั้งจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แห่งละหนึ่งคน

โดยมีอำนาจตามมาตรา ๒๐ เช่น วางนโยบายบริหารงาน ควบคุม กำกับดูแลกิจการโดยทั่วไป และรับผิดชอบซึ่งกิจการของสำนักงาน อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณที่สำนักงานจะดำเนินการในแต่ละปี และวางระเบียบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และวิธีการบริหารหรือจัดการกองทุนของผู้จัดการกองทุนตามมาตรา ๓๖

สาเหตุที่องค์ประกอบของคณะกรรมการทั้งสองชุดจะต้องมีผู้แทนหลายหน่วยงาน เนื่องจากการส่งเสริม SME เกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงานจึงจำเป็นต้องมีตัวแทนจากหลายหน่วยงานเข้ามาทำงานร่วมกันแบบบูรณาการ แสดงความเห็นเพื่อกำหนดนโยบายในการส่งเสริม SME อย่างครอบคลุมทุกด้าน

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว โดยวิธีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม <https://www.sme.go.th> และระบบกลางทางกฎหมาย <https://www.law.go.th> ระหว่างวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึง ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง

สสว. ได้มีการรับฟังความคิดเห็นวิธีอื่นด้วย ดังนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็นโดยการสัมภาษณ์ผู้บริหาร สสว. เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค การบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย จำนวน ๒๒ คน และผู้แทนจากคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวม ๓ คน

๒. การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นจากพนักงานของหน่วยงานภายในของ สสว. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๖ ครั้ง ในส่วนกลาง คือ กรุงเทพมหานคร และส่วนภูมิภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) ภาคเหนือ (จังหวัดเชียงใหม่) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดนครราชสีมา) ภาคใต้ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) และภาคตะวันออก (จังหวัดชลบุรี) ทั้งหมดจำนวน ๑๑๔ คน และมีผู้เข้าร่วมประชุมแบบออนไลน์ผ่านระบบ ZOOM จำนวนรวม ๑๕๔ คน รวมมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๒๖๘ คน

๓. การรับฟังความคิดเห็นโดยการสัมภาษณ์หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ หน่วยงาน ประกอบด้วย คุณสุวัจน์ ลิปตพัลลภ อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สมาคมธนาคารไทย และสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ทั้งนี้ ผู้เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้ หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร รายละเอียดของการรับฟังความคิดเห็น ปรากฏตามสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นตามเอกสารแนบท้ายรายงานฉบับนี้

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้(ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่ ไม่ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฯ ประกาศใช้ก่อนที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีผลใช้บังคับ จึงไม่ได้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

มีการออกกฎกระทรวงจำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ได้แก่

(๑) กฎกระทรวงการขอและการให้ความช่วยเหลือ การส่งเสริม หรือการสนับสนุนและคุณสมบัติของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือองค์การเอกชนที่มีสิทธิขอความช่วยเหลือ ส่งเสริม หรือสนับสนุนจากกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๖

(๒) กฎกระทรวงกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๖๒

นอกจากนั้น ยังมีการออกประกาศที่สำคัญที่ใช้ในการดำเนินงานในเรื่องดังนี้

(๑) ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การประกาศกำหนดองค์การเอกชนอื่น พ.ศ.๒๕๖๐

(๒) ประกาศสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เรื่อง การกำหนดลักษณะของวิสาหกิจรายย่อย พ.ศ. ๒๕๖๓

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

สสว. มีการดำเนินการตามภารกิจและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย โดยมีการประสานความร่วมมือในทุกภาคส่วน เพื่อร่วมกันในการส่งเสริม SME อย่างเป็นระบบ และมีการส่งเสริมในพื้นที่ทั่วประเทศด้วย เช่น การเป็นหน่วยงานเจ้าภาพหลักในการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการเรื่องการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ แต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๕-๒๕๖๖ มีการปรับเป็นแผนงานยุทธศาสตร์

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จนถึงปัจจุบัน โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมในปี ๒๕๖๑ เป็นพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้บางส่วน เช่น

(๑) เพื่อแก้ปัญหากฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SME ที่มีการกำหนดคำนิยามที่แตกต่างกันออกไป โดยกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีหน่วยงานที่มีบทบาทในการส่งเสริม SME ได้นำคำนิยามที่กำหนดโดยกฎหมายฉบับนี้ไปบังคับหลายหน่วยงาน เช่น บริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

(๒) เพื่อแก้ปัญหาการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SME โดยเฉพาะ SME ที่มีปัญหาเรื่องการจัดทำบัญชี และไม่มี statement และช่วยเหลือด้านการเงินอื่นๆ โดยกฎหมายได้จัดตั้งให้มีกองทุนหนึ่งเรียกว่า “กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” โดยกำหนดให้เงินกองทุนใช้จ่ายเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมหรือกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกู้ยืมสำหรับดำเนินการก่อตั้ง ปรับปรุง และพัฒนากิจการของวิสาหกิจ หรือกลุ่มวิสาหกิจนั้นให้มีประสิทธิภาพและขีดความสามารถเพิ่มขึ้น

(๓) เพื่อกำหนดนโยบายการส่งเสริม SME ให้เป็นแนวทางเดียวกันกับหน่วยงานร่วม โดยเป็นการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นการจัดทำโดยการประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องโดยคำนึงถึงผลการวิจัยและพัฒนาตลอดจนสภาพความจำเป็นและเงื่อนไขด้านเศรษฐกิจและสังคมของปัญหาดังกล่าวที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจนั้นต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยอาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงาน โครงการ กิจกรรม

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ในหัวข้อนี้จะใช้การประเมินความเหมาะสมในมิติทางเศรษฐศาสตร์ โดยจะเป็นการวิเคราะห์ผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย โดยวิธีการวิเคราะห์ผลประโยชน์และต้นทุนของการบังคับใช้กฎหมาย (Benefit-Cost Analysis : BCA) เพื่อให้มั่นใจว่าการบังคับใช้กฎหมายสามารถก่อให้เกิดผลประโยชน์มากกว่าต้นทุนรวมทั้งสังคมโดยรวมจะต้องได้รับสิ่งที่ดีขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมาย หากกฎหมายดังกล่าวไม่สามารถตอบคำถามได้อย่างชัดเจนก็อาจพิจารณาได้ว่าควรมีการปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

อนึ่ง การวิเคราะห์และประเมินประโยชน์และผลกระทบจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และกฎหมายลำดับรอง จะมุ่งเน้นถึงผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นต่อการส่งเสริม SME แต่ทว่าพระราชบัญญัติฯ นี้ เป็นกฎหมายที่ส่งเสริม SME และเป็นกฎหมายที่ช่วยในการเอื้อต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจึงไม่ทำให้ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

ไม่มี

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นกฎหมายที่มีความคุ้มค่า และได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ SME ได้รับ และงบประมาณรายปีที่รัฐต้องใช้ในการส่งเสริม และสนับสนุน SME โดยประชาชนไม่มีภาระที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ แต่เป็นผู้ได้รับการส่งเสริม เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ออกมาเพื่อช่วยเหลือส่งเสริม SME ซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศและมีความสำคัญอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ให้สามารถแข่งขันทั้งระดับประเทศและระดับสากลได้ รวมทั้งกฎหมายนี้ได้มีการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) ขึ้น เพื่อทำหน้าที่หลักในการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนา SME ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การผลิต การจัดการ การตลาด และการเงิน ให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นแม้จะต้องใช้

ทรัพยากรของรัฐเพื่อดำเนินการ แต่ก็ถือว่า มีความคุ้มค่ากับการพัฒนา SME ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมที่มั่นคงและยั่งยืนในระยะยาว

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหรือไม่ อย่างไร

การบังคับใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการมีกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน จึงสมควรที่จะแก้ไขปรับปรุงกระบวนการ มาตรการต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ มีความทันสมัยต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายในการตรากฎหมายยิ่งขึ้น ดังนี้

(๑) ประเด็นโครงสร้างของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งกำหนดให้มีหลักเกณฑ์วิธีการสรรหากรรมการที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงควรมีการแก้ไขกฎหมาย ดังนี้

- การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ วรรคแรก (๓) และวรรคท้าย ซึ่งเป็นเรื่องขององค์ประกอบของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยมีการแก้ไขถ้อยคำให้ถูกต้องในตำแหน่งของปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม และเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสรรหากรรมการที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น “หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลตาม (๕) เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมทั้งการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อดำรงตำแหน่งแทนที่ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ”

- การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ วรรคแรก (๓) และวรรคท้าย โดยแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในเรื่องของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ เช่น “มาตรา ๑๘ (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และมีประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในด้านการบริหารธุรกิจ การตลาด เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย หรือเทคโนโลยี”

และใน “มาตรา ๑๘ วรรคท้าย หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลที่เห็นสมควรเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

(๒) เพื่อทบทวนวัตถุประสงค์การใช้จ่ายเงินกองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย ควรมีการแก้ไขกฎหมาย ดังนี้

- การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ วรรคแรก (๘) และวรรคท้าย เรื่องอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน เช่น “มาตรา ๑๗ (๘) จัดให้มีการจ้างสถาบันการเงินหรือนิติบุคคลอื่น เพื่อทำหน้าที่ ติดตามและเร่งรัดให้มีการชำระคืนเงินกู้ยืม การให้กู้ยืมเงิน หรือการลงทุนของสำนักงาน”

วรรคท้าย “การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การลงทุน การให้ความอุดหนุน การให้ความช่วยเหลือจากเงินกองทุนหรือการเข้าร่วมกิจการหรือถือหุ้น หรือการติดตามและเร่งรัดให้มีการชำระคืนเงินกู้ยืม การให้กู้ยืมเงิน หรือการลงทุน ตาม (๒) (๓) (๔) หรือ (๘) ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่คณะกรรมการบริหารกำหนดตามมาตรา ๒๐ (๑๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน”

• แก้ไขมาตรา ๒๐ (๖)

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการบริหารมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายบริหารงาน ควบคุม กำกับดูแลกิจการโดยทั่วไป และรับผิดชอบซึ่งกิจการของสำนักงาน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) พิจารณานุมัติการดำเนินการของสำนักงานตามมาตรา ๑๖ (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) เพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) เสนอแนะและให้ความเห็นต่อคณะกรรมการและรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับการส่งเสริม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๓) อนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการเงินและงบประมาณที่สำนักงานจะดำเนินการใน แต่ละปี

(๔) กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลการบริหารกองทุนของสำนักงาน

(๕) พิจารณาจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ในกิจการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๔

(๖) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบัญชี และการเงินของสำนักงาน รวมถึงการจำหน่ายหนี้สูญ

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยการจัดแบ่งส่วนงาน การบริหารงาน และการปฏิบัติงานของสำนักงาน

(๘) กำหนดจำนวน ตำแหน่ง ระยะเวลาจ้าง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่นของพนักงานและ

ลูกจ้าง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การกำหนดตำแหน่ง การกำหนดอัตราเงินเดือนหรือ ค่าจ้าง การเลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง การออกจากงาน วินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งการบริหารงานบุคคลโดยทั่วไป

(๑๐) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือกผู้อำนวยการ การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ และการมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนผู้อำนวยการ

(๑๑) ออกข้อบังคับว่าด้วยสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่พนักงานและลูกจ้าง

(๑๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการกู้ยืมเงิน และการให้กู้ยืมเงิน รวมทั้งการ ลงทุน การให้ความอุดหนุน หรือการให้ความช่วยเหลือจากเงินกองทุน หรือการเข้าร่วมกิจการ หรือถือหุ้น

(๑๓) วางระเบียบเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และวิธีการบริหารหรือจัดการกองทุนของผู้จัดการกองทุน ตามมาตรา ๓๖

(๑๔) วางระเบียบการรับและเบิกจ่ายเงินของกองทุน

(๑๕) จัดทำรายงานการรับและการจ่ายเงินของกองทุนเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

การจัดสรรเงินกองทุนตาม (๕) และการกำหนดหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงระเบียบตาม (๑๒) (๑๓)

และ (๑๔) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว จึงให้ใช้บังคับได้

• แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖ วรรคแรก

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการบริหารอาจมอบหมายให้สถาบันการเงินที่มีนโยบายส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม หรือนิติบุคคลอื่น ที่เห็นสมควรเป็นผู้จัดการกองทุนในเงินกองทุนส่วนที่จัดสรรตาม มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๒ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารกำหนดโดยความเห็นชอบจาก คณะกรรมการตามมาตรา ๒๐ (๑๓)

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๓

มาตรา ๔๓ ในการพิจารณาคำขอรับความช่วยเหลือ ส่งเสริม หรือสนับสนุนตามมาตรา ๔๒ ให้ สาขาหรือตัวแทนในเขตพื้นที่ที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจัดตั้งขึ้นพิจารณาคำขอเบื้องต้นเพื่อส่งต่อไปยังสำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพิจารณาจัดสรรให้สอดคล้องกับแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือมาตรการตามมาตรา ๓๘ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และความจำเป็นในทางเศรษฐกิจ การเงินการลงทุน และเงินทุนหมุนเวียนของวิสาหกิจ กลุ่มวิสาหกิจ หรือองค์การเอกชนผู้ยื่นคำขอ

(๓) เพื่อเปิดโอกาสให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือองค์การเอกชน มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้การดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย เสนอให้แก้ไขกฎหมาย ดังนี้

- การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคแรก (๓)

มาตรา ๑๖ ให้จัดตั้งสำนักงานขึ้นเรียกว่า “สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๓) ประสานและจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง

- แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๘ วรรคแรก

มาตรา ๓๘ แผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมตามมาตรา ๓๗ ให้สำนักงานจัดทำโดยการประสานงานกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้องโดยคำนึงถึงผลการวิจัยและพัฒนาตลอดจนสภาพความจำเป็นและเงื่อนไขด้านเศรษฐกิจและสังคมของปัญหาดังกล่าวที่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และองค์การเอกชนนั้นต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยอาจจัดทำเป็นแผนระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคตามความเหมาะสม และควรจะต้องประกอบด้วยแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือมาตรการในเรื่องดังต่อไปนี้...

(๔) เพื่อปรับโครงสร้างของ สสว. ให้เป็นหน่วยงานผู้กำหนดนโยบาย (Policy Maker) ให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย เสนอให้แก้ไขกฎหมาย ดังนี้

- การแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๖ วรรคแรก (๙) และเพิ่มเติมวรรคสาม

มาตรา ๑๖ ให้จัดตั้งสำนักงานขึ้นเรียกว่า “สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม” และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำหนดประเภทและขนาดวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม

(๒) กำหนดประเภทและขนาดของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่สมควรได้รับการส่งเสริม รวมทั้งเสนอแนะนโยบายและแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๓) ประสานและจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๓/๑) ประสานงานกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อให้มีการจัดตั้งศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีในด้านต่างๆ ที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) ศึกษาและจัดทำรายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ

(๕) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการดำเนินการให้มีกฎหมายใหม่ การแก้ไขเพิ่มเติมหรือการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๖) บริหารกองทุนตามนโยบายและมติของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหาร

(๗) ดำเนินงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหาร และคณะอนุกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารแต่งตั้ง

(๘) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบริหารมอบหมาย

(๙) จัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของประเทศ

ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น

ให้สำนักงานมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียงและอาจจัดตั้งสาขาหรือตัวแทนของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขึ้น ณ ที่อื่นใดตามความจำเป็นก็ได้

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

(๕) แก้ไขเรื่องการกำหนดโทษให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เสนอให้แก้ไขกฎหมาย ดังนี้

มาตรา ๔๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๑๒ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

ทั้งนี้ อย่างไรก็ตาม สสว. อาจจะมีการปรับอัตราค่าปรับและมีประเด็นเพิ่มเติมในการแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ในภายหลังได้

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

๑) สสว. อาจมีการปรับปรุงภารกิจในภาพรวมให้ทำหน้าที่ในส่วนของการเป็น Policy Maker รวมทั้งในส่วนของการศูนย์ให้บริการ SMEs ครบวงจรด้วย ซึ่งในบางภารกิจได้มีการดำเนินการไปแล้ว เช่น

- ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนของ สสว. รวมทั้งประสานและสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการส่งเสริม SME ในเขตพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่รับผิดชอบ

- ส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินการตามแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในส่วนภูมิภาค

- จัดทำแผนส่งเสริม และพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมระดับภูมิภาค โดยเป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับบริบทในแต่ละจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่รับผิดชอบ รวมทั้งประสานและติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนดังกล่าว

- ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตพื้นที่จังหวัด และกลุ่มจังหวัดที่รับผิดชอบ
- ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

แต่อย่างไรก็ตาม การทำหน้าที่เป็น Policy maker ของ สสว. นอกจากกำหนดนโยบายภาพรวมของ SME ทั้งประเทศ สสว. ยังต้องทำหน้าที่จัดการปัญหาความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้น เช่น กรณีที่ไม่มีหน่วยงานร่วมใดเข้ามาดำเนินการ สสว. ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติงานได้เช่นกัน เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายการส่งเสริม SME มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล และหากมีการปรับโครงสร้างองค์กรให้มีหน้าที่เป็นผู้กำหนดนโยบาย ประเด็นที่ตามมาคือ การปรับบทบาทหน้าที่และทักษะความสามารถของเจ้าหน้าที่ภายใน สสว. โดยต้องเปลี่ยนผ่านทักษะจากเป็นผู้ปฏิบัติงานให้เป็นผู้เชี่ยวชาญในการกำหนดนโยบายและแผนงาน รวมถึงทักษะการติดตามและประเมินผลโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริม SME

๒) อาจมีการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ สสว. ให้สามารถบูรณาการงบประมาณด้าน SME ระหว่างหน่วยงานได้อย่างแท้จริง เพื่อให้การกำหนดทิศทางของการส่งเสริม SME รวมทั้งการนำแผนการส่งเสริมฯ มาใช้ในการดำเนินงานให้สอดคล้องกันทั่วประเทศ

ทั้งนี้ สสว. จะได้นำประเด็นความเห็นต่างๆ จากการรับฟังความคิดเห็นมาพิจารณาดำเนินการในส่วน ของรายละเอียดต่อไป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายวีระพงศ์ มาลัย)

ผู้อำนวยการ

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ ฝ่ายกฎหมาย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs
โทร ๐ ๒๒๙๘ ๓๒๔๖
อีเมล : panhathai@sme.go.th